хадрионъ (и безъ тъ) то то обще употрѣблива
та
е форма ~~та~~ абадрия та. прилагателны отъ ~~вамца~~,
~~както показватъ занятие или звание~~, кога при-
лагатъ членъ, ~~какъ и други прилагателны~~,
изменяватъ й-то (ытъ ый) на о или ~~на~~ я, (какъ и ~~въ~~ съществителнитѣ ъ, ь ий) и
съ това думи тъ е отрѣдвлени т. е. ~~членъ~~
~~е членъ~~, членната идея е проявена и чле-
нъ е членъ; за ~~то~~ ый или ий прибавено на членно прилагателно, не е друг
и членъ, какъ е явно въ стар. языкъ
то то свойство го ~~на~~ стре-
мение то на ~~тъ~~. языкъ ти ~~е~~ усилва го-
ва отрѣдване обще тъ вече и какъ какъ го
какъ ще видимъ това и въ други случаи,
то една частъ отъ народъ тъ се задоволява съ
това отрѣдване, но прибавяму още и другъ
~~отрѣдвлено и изменение~~
членъ тъ и отъ това ся чува абадрилотъ
и абадрия та. а други като взематъ проя-
вение то на членната идея въ изменени-
то и на я за недостатъчно, прихващатъ
това изменение въ крайтъ като свършекъ,
който отличава женскый родъ отъ мъжка-
ный и безъ значително образуватъ ~~и~~ прилагателно въ друга форма, като
членъ тъ отъ женскый родъ, и тъй отъ абадри,
~~удвоено~~ ~~на абадрия~~ имамы съ членъ слѣду-
ющитѣ форми абадрий, абадрио, абадрия
абадрилотъ, абадрилятъ, та че абадрия та
и тая послѣдната форма е дори найупо-
трѣблива, особено въ прилагателнитѣ кои-
то показватъ звание или занятие въ ту-
рската форма, като абадрия та, хадрия та,
хаджрия та, кавадрия та, тързия та и др.
и че и светия та то такъ.

Обѣщанъ мы. ~~бѣ~~ (мѣ) читель на абадия, отъ
абадия: съ черкезитѣ наедно надойдохъ

БЪЛГАРСКИ ПОЛИТЕХНИЧЕСКИ МУЗЕЙ СОФИЯ